

ралния щабъ и участвувалъ въ похода на Дибичъ (Notices sur le villes etc., Pétersbourg, 830).

Fabii пише, че тукъ (Selimnia, Islimieh, Islamdi, Selimno) се фабрикували пушки и цеви за такива карабини и т. н., които се ценѣли много високо (vi sono fabrique di cannoni, di fusili tenuti in gran pregio i di carabine ect. Compendio di statistica militare di tutti gli stati Europ., I, p. 57).

Работенитѣ въ Сливенъ разни видове пушки (шишинета, карабини, пушки „бойлии“ „джуверь“ и др. и т. н. били известни подъ името *сливенски* или съ турското прилагателно *Исливне*. (Ср. израза „сливенско шишане“ въ запискитѣ на Захария Стояновъ, въ тия на Хр. Македонски, стр. 14 и т. н.) Втора фабрика за оржжия, основана въ краа на XVIII-я вѣкъ била тая до Левентъ-чифликъ (Levens—Schiflik у Alexander W. picturesque represent of the press and manuers of the Turks, London, 814, p. 61). Тоя чифликъ билъ между Биюкъ-дере и с. Бѣлградъ, близо при Цариградъ, като подарено отъ султана на Капуданъ-Паша Хасанъ. Въ него левентитѣ (турски моряци) пазели околността отъ грабежи и разбойничества. Находящата се до него оржжна фабрика, основана отъ испански инженери презъ Селимовото царуване, произвеждала пушки и байонети¹⁾.

Въ свѣрзка съ пушкарството въ Сливенъ е била основана тукъ и фабрика за *барутъ* — държавна. Началото ѝ е неизвестно, но тя ни се предава като много стара. Намирала се е въ Новоселския боазъ, близо при Умайниковата къшла, *гдѣто копаели силитра и горѣли кюмюръ*, а сѣра носѣли „отъ вѣнъ“. Тази фабрика — *барутчийница* (барутхане) изгорѣла преди освобождението.

Произвеждането на барутъ въ Сливенъ е намалѣло следъ 1821 г. както се спомена презъ тая година, въ готвеното тукъ възтание „Завѣра“ се отличилъ единъ отъ майсторитѣ на барутъ въ Сливенската барутчийница, гдѣто подобно на тюфекчиитѣ, работѣли все Сливенци — привилигировани *барутчии*. Тоя тливенецъ се нарича въ пѣснитѣ *Сяро Барутчиятъ* и билъ закланъ по подѣлъ начинъ въ (пѣсенята се казва, че пристигналия въ Сливенъ паша — бимбашии да излови виновницитѣ, кондисалъ въ къщата на тоя барутчия и го питалъ дали е готовъ барутъ? т. е. поржчвания за *държавата барутъ*,²⁾

¹⁾ Вѣнъ отъ желѣзото, въ Сливенъ се обработвала въ голѣмо количество и *медъта*. Поне така пише френския генералъ Баронъ Божуръ (voyage milit. dans l'Empire Othoman, Paris, 1829, t. I, p. 244—45). „Тукъ се обработка, пише той, много добръ и *медъта* (on y travaille très bien le cuivre)“. Сжщото пише и Eneholm, че „on fabrique à Slivno . . . beaucoup d'objets de cuivre“. И до днесъ сливенскитѣ *казанджии* (медники) сж добръ реномирани. Между старитѣ такива ще споменемъ Х. Юрданъ, Минчо Димитровъ, Бѣйката, Турлака Димитръ и т. н.

²⁾ Eneholm въ сжщата 1829 г пише, че вѣнъ отъ работенитѣ въ Сливенъ цеви за пушки (des canons de fusil) тукъ се фабрикувало още и *барутъ* (on fabrique à Slivno. . . de la poudre). Англичанина Walsh